

[Formanden]

op?»

(Forespørgsel nr. F 11).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

(Lovforslag nr. L 68).

Lovforslagets formål er at lette sagsbehandlingen og sagspresset i flygtningenævnet, og med henblik herpå indeholder lovforslaget nogle ændringer i udlændingelovens regler for asylsagers behandling.

Forslaget indebærer, at direktoratet for udlændinge skal kunne bestemme, at afgørelser i sager, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for nævnet. Som en særlig garanti skal disse sager forelægges Dansk Flygtningehjælp, inden direktoratet træffer sin afgørelse, således at en repræsentant for flygtningehjælpen kan tage en samtale med asylansøgeren med henblik på at udelukke risikoen for fejl og misforståelser. Den udtalelse, som flygtningehjælpen herefter fremkommer med, er i princippet kun vejledende, men det forudsættes, at direktoratet ikke træffer bestemmelse om, at sagen ikke kan indbringes for flygtningesnævnet, hvis Dansk Flygtningehjælp finder det uforsvarligt. Baggrunden for dette forslag er, at de åbenbart grundløse sager ikke skal kunne føre til forsinkelser i behandlingen af de øvrige asylansøgninger.

Desuden foreslås det, at flygtningenævnet kan behandle en række sager under medvirken af tre medlemmer. Herved opnås der en mere fleksibel tilrettelæggelse af sagsbehandlingen, idet det undgås, at nævnet altid skal arbejde således, at syv medlemmer skal medvirke, hvis sagen ikke er åbenbart grundløs. Formålet hermed er, at flygtningenævnet kan tilrettelægge sit arbejde således, at man kan undgå en ophobning af sager i nævnet og deraf følgende forsinkelser af sagsbehandlingen og ventetid for asylansøgerne.

Det tredje hovedelement i forslaget er, at flygtningenævnet, såfremt der er enighed herom, kan bestemme, at en sag, der behandles

under medvirken af 3 medlemmer, skal behandles skriftligt.

Det må fremhæves, at lovforslaget alene vedrører sagsbehandlingsreglerne, og at der ikke ændres ved udlændingelovens flygtningebegreb.

Den ny udlændingelov trådte i kraft den 1. oktober 1983.

I 1984 og 1985 har der vist sig en voldsom stigning i antallet af personer, der søger asyl i Danmark – fra 332 i 1983 til formentlig i størrelsesordenen 10.000 i år – og de forudsætninger, som sagsbehandlingsreglerne i udlændingeloven bygger på, må derfor siges helt at være forrykket. Ikke mindst udviklingen i de seneste måneder, hvor Danmark er blevet det land i Vesteuropa, der i forhold til sin størrelse modtager flest asylansøgere, må give anledning til overvejelse.

De ændringer i udlændingeloven, som folketinget gennemførte i foråret 1985, har ikke kunnet afhjælpe det pres, som ikke mindst flygtningenævnet er blevet udsat for. Lovændringen gav blandt andet mulighed for at udvide flygtningenævnet, men trods en flerdobling af antallet af nævnsmedlemmer, der har gjort det muligt for nævnet at arbejde i flere afdelinger, må det konstateres, at sagspukkelen i nævnet konstant er stærkt voksende med deraf følgende forlængelse af den allerede nu utilfredsstillende lange sagsbehandlingstid. Flygtningenævnets formandskab har over for justitsministeriet gjort opmærksom på, at de gældende regler ikke muliggør en forsvarlig tilrettelæggelse af arbejdet i nævnet, og at problemerne ikke vil kunne løses ved selv en kraftig udvidelse af antallet af nævnsmedlemmer.

Navnlig med hensyn til reglerne om sagsbehandlingen er den danske flygtningelovgivning mere gunstig for asylansøgerne end lovgivningen i de fleste andre vesteuropæiske lande. Det kan ikke udelukkes, at dette forhold, blandt andet som følge af den ventetid, som er indtruffet, har været medvirkende til det store antal asylansøgere.

På denne baggrund er det formålet med det nu fremsatte lovforslag at tilrettelægge en mere fleksibel ordning, hvorved sagsbehandlingen i højere grad kan tilpasses til den nærmere karakter af de enkelte sager samtidig med, at det centrale indhold af udlændingelovens retsgarantier i asylsager ikke svækkes.

[Justitsministeren]

Den humanitære holdning i flygtningespørgsmålet, som udlændingeloven er udtryk for, ændres ikke ved lovforslaget. Danmark vil derfor naturligvis fortsat modtage flygtninge, og lovgivningen vil fortsat tage sigte på såvel de flygtninge, der selv søger hertil for at få asyl, som dem, der kommer hertil som led i internationale aftaler med FNs flygtningehøjkommissær eller andre internationale humanitære organisationer. Regeringen vil endvidere fortsætte bestræbelserne for, at det sikres, at de flygtninge, der modtages her i landet, behandles på en rimelig måde.

Danmark vil fortsat deltage aktivt i bestræbelserne for at udbygge og intensivere det internationale samarbejde på flygtningeområdet. Det gælder såvel samarbejdet i FN-regie som det regionale samarbejde, der finder sted på europæisk og nordisk plan. Ikke mindst inden for det nordiske samarbejde er der – med udgangspunkt i den fælles humanitære holdning, som de nordiske lande har – anledning til at søge samarbejdet udbygget.

For så vidt angår sagsbehandlingen i direktoratet for udlændinge kan jeg oplyse, at man løbende bestræber sig på at tilrettelægge arbejdet således, at sagsbehandlingen bliver så grundig og effektiv som muligt. Disse bestræbelser vil blive fortsat.

De ændringer i sagsbehandlingen, som forslaget indebærer, er nødvendige med henblik på i hvert fald at opnå en vis lettelse af sagspresset i flygtningenævnet. Ændringerne er af begrænset rækkevidde. Jeg må derfor gøre opmærksom på, at de ikke uden videre vil kunne løse alle de problemer, som det kan volde at behandle det meget store antal asylansøgninger administrativt forsvarligt og uden urimelige forsinkelser. Det kan ikke udelukkes, at det vil vise sig nødvendigt senere at overveje nye justeringer eller eventuelt mere omfattende omlægninger i reglerne.

Lovforslaget er resultatet af drøftelser, som er blevet ført mellem repræsentanter for socialdemokratiet og mig.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal herved på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsøgspraktikordning for arkitektstuderende.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Erling Olsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om uddannelsesløn.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Forslaget er en genfremsættelse af det socialdemokratiske beslutningsforslag nr. B 128, som blev fremsat for folketinget den 16. april 1985, men ikke nåede at blive færdigbehandlet i folketingsåret 1984–85.

Idet jeg henviser til forslagets bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets hurtige og velvillige behandling, idet det nuværende system for uddannelsesstøtte bliver stadig sværere at leve med såvel for de uddannelsessøgende som de gældstyngede færdiguddannede.

Poulsgaard (FP):

Jeg skal herved på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af amterne.

(Beslutningsforslag nr. B 38).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg vedrørende teknologi.

Af Lone Dybkjær (RV), Korneliusen (S), Svend Åge Petersen (KF), Helge Sander (V), Gade (SF), Nør Christensen (CD), Tinning (VS) og Kofod-Svendson (KrF).